

כתיבת ב"ה (וכיו"ב) בתחלת מכתב

בלקו"ש ח"ו בשיחה לפורים ע' 190 כותב וולה"ק . . . און ווער רעדט ווען עס קומט צו שרייבן ("מעשה רבה") איז דאך איינגעפירט בכל תפוצות ישראל וואס ("מנהג ישראל תורה הוא") אז אפילו ווען מ'שרייבט א בריוו וועגן עניני חול, פאנגט מען אים אן מיט "ב"ה" (אדער כיו"ב) עכלה"ק.

ולהעיר ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א להרוגי צ'בי שנתגלה לאחרונה (ועדיין לא נדפסה בסדרת אג"ק) דכותב שם קרוב לסוף המכתב וולה"ק . . . במכתבי הקודם שאלתי . . . אם יש למצוא מקור למה שכותבין במכתבים ב"ה או בעז"ה וקצת ראוי להיפך בר"ה (יח:) וברש"י שם בקושי יכלו לבטל וכו' וגם בסנהדרין (יא:) משמע כן וכו' עכלה"ק בהנוגע לענינינו.

וכדאי להעיר דבמכתב כ"ק אד"ש להנ"ל שנכתב אחרי מכתב זה מיום "ער"ה תרפ"ט ריגא"אכן לא כתב כ"ק אד"ש ב"ה וכיו"ב בתחלת המכתב, ואין לחלק דבהמכתב הא' כתב בו ד"ת וכו' משא"כ בהמכתב לאח"ז הוא מכתב, דבפשטות אין בו ד"ת, דהרי בהשיחה מובא להדיא "אפי' עניני חול", ויש להעיר עוד דבמכתבים אפי' אם אין בהם להדיא ד"ת וכיו"ב, כותב כ"ק אד"ש ב"ה בתחלת המכתב, ואילו במאמרים הכותרת הוא בס"ד, ואכש מקוראי הגליון להעיר ולהאיר בענין זה.

מנחם מענדל קסלמן
-שליח בישיבה-

דחיית שבת במכשירי מילה

איתא בגמ' שבת דף קל"א ע"א לא לכל אמר ר' אליעזר מכשירי מצוה דוחין את השבת, שהרי שתי הלחם חובת היום הן ולא למדן ר"א אלא מגזירה שוה וכו' ע"כ.

ובתוס' ד"ה לא לכל אמר ר"א מכשירי מילה וכו' משמע (עיין מהר"ם שיף) דהקס"ד של הגמ' הוא דאם לא היה הגז"ש של שתי הלחם הוה אמינא (כדברי המהר"ם שיף) "שגילוי מלתא בעלמא